

ERASMUS+ JOB SHADOWING

Tilemannschule, Limburg an der Lahn

Sunnuntaina 6.3. lähdimme minä ja kollegani Kirsti Liukkonen-Kröner matkaan kohti job shadowing -kohdettamme, Tilemannschulea. Koulu oli minulle tuttu 2016 alkaneesta Erasmus+ projektistamme La classe en action! Tällä kertaa oltiin siis matkassa ihan itse ja tarkoituksena tutustua saksalaisten vieraiden kielten opetukseen mutta myös muuhun sekä lujittaa jo entuudestaan hyvää suhdetta kyseiseen kouluun.

Saavuttuamme hotellille koulun kv-koordinaattori ja ranskan- ja englanninopettaja Stefanie Reitz oli meitä vastassa ja päivällisellä tapasimme myös entuudestaan tutun Boris Linnin, joka opettaa koulussa ranskaa yleisesti sekä myös vaativamman tason Abibac-ranskaa. Päivällisellä keskustelun aiheiksi nousivat koronatilanne sekä sota Ukrainassa. Puhuttiin myös tulevan viikon ohjelmasta.

Maanantaina 7.3. saavuimme kouluun, jossa rehtori Eißer-Müller otti meidät vastaan ja keskusteltiin mm. koulujärjestelmästä. Tapasimme myös apulaisrehtorin ja muita opettajia sillä läsnäolomme huomioitiin opettajainhuoneessa pidemmän välitunnin aikana sekä teimme kierroksen koulussa. Tilemannschulessa on 900 opiskelijaa, iältään 10 – 19 vuotta sekä 75 opettajaa. Painopisteitä ovat musiikki ja urheilu. Koulussa on runsaasti kansainvälisyystoimintaa ja on mahdollista suorittaa aiemmin mainittu Abibac-tutkinto, joka mahdollistaa jatko-opiskelun ranskalaisissa yliopistoissa.

Esittelyjen jälkeen pääsimme seuraamaan saksan ja ranskan oppitunteja, joista varsinkin jälkimmäisessä osallistuimme oppitunnin kulkuun itsemme esittelyn lisäksi. Oppilaat kyselivät asioita Suomesta ja me vastasimme. Hessenin osavaltiossa oli päädytty ratkaisuun lisätä lukio-opintoihin vuosi, jolloin koulupäivät olivat lyhentyneet. Nyt päivä alkoi 7.40 ja päättyi 12.50 suurimmalla osalla. Koululounas oli tarjolla tähän aikaan myös ja varsinkin nuoremmat oppilaat söivät koululounaan ja jatkoivat sitten ohjattuihin iltapäivän opiskelupajoihin.

Meille job shadowing opettajille oli koulupäivien päätteeksi suunniteltu tutustumista Limburgin kaupunkiin ja lähiympäristöön. Ensimmäisenä päivänä kiersimme sitten Limburgin vanhassa kaupungissa ja kävimme esimerkiksi kaupungin symbolin, Limburger Domin sisällä. Illalla meidät viestiin rehtorin kotiin päivälliselle, mukana muutama muu koulun opettaja.

Tiistaina 8.3. ohjelmassa oli paljon tuntien seuranta: maantietoa, saksaa, englantia, ranskaa ja espanjaa. Aina läsnäolomme huomioitiin jotenkin, esittelimme itsemme ja yleensä kysyttiin jotain. Oppitunnit olivat täysin erilaisia, mihin Suomessa olimme tottuneet. Tietokoneita ei käytetty, oppimateriaalit olivat perinteisiä oppikirjoja. Oppituntityöskentely oli erittäin interaktiivista ja suullista ja kaikki olivat aktiivisia osallistumaan. Selvisi, että tuntityöskentelyn osuus arvosanasta on erittäin suuri. Oppilailla ei saanut olla puhelimia, eikä niitä kyllä näkynytkään. Oppilaat kuuntelivat toisiaan ja sanoivat mielellään mielipiteensä asioista opiskeltavalla kielellä. Joillakin opiskelijoilla oli tabletti, mikä kuulemma sallitaan muistiinpanovälineenä vanhemmille opiskelijoille.

Keskiviikkona 9.3. päivä alkoi ranskan oppitunnilla, joka poikkesi muista siinä, että opiskelijat työskentelivät jonkun verran kirjallisesti rakennemonisteen parissa. Siitäkin toki keskusteltiin ja perusteltiin kohtia. Olimme etukäteen esittäneet toiveen päästä keskustelemaan opinto-ohjauksesta sekä oppimisvaikeuksista. Selvisi, että opinto-ohjaajaa koulussa ei ole vaan opinto-ohjaus ja -suunnittelu on lisätehtävä, jonka opettaja voi ottaa ja saa siksi huojennusta opetusvelvollisuuteensa. Suunnittelussa käydään läpi esimerkiksi mitä loppukokeita opiskelija

aikoo suorittaa ja mitä hänen sen vuoksi tulee opiskella. Tai jos on syytä miettiä eri tasoista opiskelua vähemmän vaativassa oppilaitoksessa. Lisäksi olimme taas mukana muutamalla kielten tunnilla.

Viikko kului varsin nopeasti. Koronatoimenpiteet olivat koulussa jo rutiininomaisia ja kaikki pitivät niistä kiinni. Kaikilla oli maskit, luokkia

tuuletettiin vähintään 20 minuutin välein – koulun kello soi kesken tunnin tuulettamisen merkiksi – ja muutamana päivänä viikossa aamutunnin aluksi oppilaat tekivät koronatestin. Opiskelijat oli ikäluokittain jaettu koulun eri piha-alueille välitunneille ja oppituntien opettajat hakivat oman ryhmänsä ulkoa.

Torstai 10.3. alkoi biologian tunnin merkeissä, tässä yhteydessä pääsimme tutustumaan koulussa käytettävään sähköiseen alustaan, jonka kautta opettaja voi mm. esittää materiaalia ja antaa tehtäviä. Saksan ja kuvataiteen seuraamisen jälkeen koitti mielenkiintoinen osuus, Abibac-tutkintoon valmistavan ranskantunnin seuraaminen. Kyseessä olikin sisällöltään selkeästi vaativampi oppitunti ilmastoaihetta käsittelevän artikkelin pohjalta. Tämä ryhmä oli pieni muihin verrattuna. Iltapäivän loppuksi olimme mukana S2- eli saksa toisena kielenä oppitunnilla, jossa oli mm. sanelua.

Viimeisenä päivänä 11.3. oli vielä saksaa, ranskaa ja lopuksi saimme haastatella opettajaa, jonka aloitteesta oli joitakin vuosia sitten perustettu iltapäivän opiskelupajat tukemaan opiskelijoita, joilla on oppimisvaikeuksia. Vanhemmat opiskelijat toimivat ohjaajina ja auttavat nuorempia opiskelijoita eri asiasisältöjen omaksumisessa. He saavat tästä pientä korvausta. Järjestelmä tuntui toimivan hyvin.

Suomen kouluissa toteutetun digiloikan jälkeen oli erittäin mielenkiintoista seurata oppituntien sujumista ilman tietokoneita ja kännyköitä. Vieraiden kielten opettajan näkökulmasta etenkin kielen runsas suullinen käyttö tuntui mielekkäältä ja opiskelijat vaikuttivat motivoituneilta ja tekeväisiltä. Tämä sai meidät kyseenalaistamaan digimateriaalin runsasta käyttöä Suomessa, jossa puolestaan opiskelijoiden suullinen taito ja sanavarasto ovat kovasti heikentyneet viime vuosina. Ryhmien opiskeluilmapiiri tuntui hyväksyvältä, toisia kunnioittavalta ja huomioivalta. Usea opettaja tuntui käyttävän tapaa, että vastannut opiskelija valitsi seuraavan vastaajan.

Sinällään mitään uusia ideoita opiskelun viemiseen pois luokkahuoneista ei tullut, saksalaiskoulun oppitunnit sujuivat hyvin perinteisesti luokkahuoneissa mutta se ei ollut huono asia. Nimenomaan tunnit saivat pohtimaan, miten suullista osuutta saisi lisättyä ja miten ryhmät ryhmäytyisivät enemmän, tätä tietysti hankaloittaa jaksojärjestelmä, jossa ryhmät vaihtuvat usein. Lyhyissä kielessä tämä onnistuu paremmin. Oli mielenkiintoista kuulla koulujärjestelmästä sekä toimista, mitä tehdään opiskelijahuollon nimissä. Tässä ehkä meillä ollaan edellä mutta täällä opiskelijoilla tuntuu myös olevan enemmän ongelmia.

Kaiken kaikkiaan job shadowing viikko oli erittäin onnistunut. Kielitaito koheni, kun pääsi käyttämään ranskan ja englannin lisäksi 30 vuotta sitten opiskeltua saksaa, joka puolestaan matkakumppanilleni Kirstille on käyttökieli. Vastaanotto saksalaiskoulussa oli erittäin ystävällinen, myös opiskelijat tervehtivät käytävillä meitä, heille tuntemattomia opettajia. Yhteistyö Tilemannschulen kanssa jatkuu opiskelijaliikkuvuuden

merkeissä mutta sieltä on tulossa Gaudiaan opettajia job shadowing -jaksolle myös.

Koordinaattorin kanssa on suunnitelmia myös seuraavasta yhteisprojektista.

Verkostoituminen ja ihmisten kohtaaminen on päivän sana ja sen mahdollistamisesta meillä on suurelta osin kiittäminen Erasmus+-ohjelmaa.

Teija Komulainen